

Bir Bölü İki İken Aşk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Mayıs 2024

Bir bölü iki iken aşk, ey hafız...

Hecelediğim tek kelimedenden de ibaret iken an itibari ile kâinat.

Defolu kara kanamalı kanatan yürekler ve de...

Ölümü gör/me hafız sadece sus ve beni dinle.

Muhatabım ne sensin ne sair insan bense kefil olduğum kadar içimdeki aşka ve masumiyete...

Günleri öğüttüm de geldim.

Yüzüm güldü de ölümü erteledim.

İster gör ister görme ölümü bense demli bir neferim aşkımın gayesinde saklı tutulası hasretimi ertelediğimden de öte...

Ötenazi yaptığımdır önceki hayatım.

Önsezilerim ve haiz olduğum önsezilerim bir de hafız...

Ya da; boş ver gerisini.

Sadece sus ve odaklan iç sesime beni hakir gördüğünden de öte düş ve sevgi fakiri yürekleredir serzenişim seslenişim ve cevabını artık merak etmiyorum soruların.

Ölümü ertelemeliyim ölümü gör görme.

Ön sözüm şiir son sözümse kaderde ve Rabbimde saklı.

Diyetini ödüyorum varsa yoksa sevgimin.

Belki de ince uçlu kalemimle kazıyor iken mezarımı...

Telakkisi mi duyguların tereddütsüz de sevebilirken cihanı ve insanları.

Göğsümde yuva yapan evcil kuş.
Ruhuma tüneyen kırlangıç.
Mezarımı kazan iblisi.
Ya, mealim nedir ne, söyle hafız?
Aşkın kıraç topraklarında...
Yandığım kadar bu büyük ateşin devasa hikmeti
Bir elimde kalemim bir elimde kürek üstümdeki ölü toprağını yığdığımı şu izbede de yaşarken kara gölgeler.
Adımla sanımla almış yürümüş iken de namımla.
Nemli değil gözlerim.
Namıma yakışır bir hasretle de Allah'ıma koştüğüm...
Ötem berim mi?
Yoksa fırlatıp attığım berem mi?
Ya, yaralı bereli yüzümden yansırken yüreğim...
Hasat zamanı.
Hazana terfi ettiğim.
Hasar katsayım.
Haizi olduğum tüm duygularım ve özelliklerim.
Ruhumda yatan aslansa bir şahika.
Yüreğimde yazılı ne varsa bir bir de yaz mezar taşıma...
Ve ölümü gör/me hafız bense göreceğim her şeyi gördüm dünya denen erken kıyamette.
Alametifarikası olduğum kadar sevginin ve mühürlü yüreğim ve parmak izimde asılı iken kaderim ve demli devasa sevgim...
Sözcüklerimse Rabbimin lütfu ve annemle doğarken gün ve güneş.
Uzağında kaldığım pek çok şey gel gör ki gözüm yoktur da dünyanın malında mülkünde bir dikili ağacım olmasa bile ben başlı başına bir ağacım ve ağaçlar gibi ayakta öldüğüm mü?
Kıvançla bir koşu geldim sana.
Şerefim üstüne yemin ederim ki ben bu bitimsiz aşka ve coşkuma hatta hüznüme kefilim...
Bir b/ölü iki iken aşk.
Makamımsa hazan.
Meramımsa bahar.
Mealimse yüce Rabbim neylerse.
Elbet kaderime razı hatta kederimle barıştığım hatta düşmanımı af ettiğim.
Bir mimoza bahçesidir evrenin bana sunduğu.
Bir yürektir ki Rabbin lütfu:
Aşkın kare kodu.
Yalnızlığın karekökü.
Sevdanın fermanı.
Acının hüznün neferi.

Sönmez iken yüreğimin ferî.

Nazımla niyazımla ait olduğumsa yüce Mevla ve tüm teslimiyetimle hem annemi hem kendimi emanet ettiğim.

Bir b/ölü iki iken aşk neylerim ben sevmesem?

Ölümü gör/me hafız ben çoktan dans ettim ölümle hem de hanemde ve mademki sınıandığım kadar sevdiklerimle kollarımı sıvadım ve giriştim işe...

Mıntıkam belli mizacım da minvalim de mihrabım da.

Göğün tesellisi şu beyaz bulutlar olmasaydı ya...

Karanlığa da razıyım hele ki aydınlık iken ertesi.

Hazzın eşliğinde.

Hüznün beşliğinde.

Yer gök kavuşmuş mademki birbirine.

Ölüm gör ya da görme hafız ben göreceğimi gördüm bu âlemde:

Annemin kesilen nefesinde ve sesinde ve salındığım kafeste göreceğimi gördüm de:

Dakikalarca kalbi duran bir kadının bir kanatsın meleğin kızıyım.

Aşkın sevginin merhametin zevcesi iken ruh.

Acımla şerh düştüğümse bir uydu çevresinde dönendiğim kadar İlahi Ateşin ve neşrinde her yeni günün yazılasın yüzlerce binlerce nesir ve şiir beni bekler.

Acının hümayunu.

Çatık kaşlı hüznün mektebinde hem alaylı hem mektepliyim mademki...

Hafız.

Gelgeç aşklara aldırmadan ve dünyanın malına mülküne tapmadan tapınası İlahi Rabbime koştüğüm da doğrudur.

İmtihanımla imtiyaz sahibi iken de yüreğim ve asla taviz vermediğim değerlerim çünkü:

Ben annemin kızıyım, hafız.

Ölümü gör ya da görme:

Ben zaten ölmeden defalarca ölmüşken...

Ve devasa bir rahmettir yüreğimi nemlendiren aşkın ve yaşın ve yasin da izdivacı ile meşk ettiğim kadar...

Bir b/ölü iki iken aşk, hafız...

B/özüdüğü kadar artık gücüme de gitmez insanların söyledikleri ya da söylemedikleri...

Çünkü...

Devamı yanında ve kaderimde mademki son söz söylenmedi henüz...